

מסורת הש"ס

א) [מוספתא רפ"ג, ב] ב"ב סד.
קלח: [גמיר ו: א], ג) ז"ל לפני ד"ה
בסופרס: [ד] [ב"ב סד., ה] שייך
לדף הקודם, ו) ונע"ע מוס' מוליך
קו: ד"ה אמר רב ומוס' נדה ל:
ד"ה שני ומוס' שבת כג. ד"ה
במרפסו ומוס' מנחות לו. ד"ה
קייבורס,

לְעִזֵּי דַעַ"י

אישיל"א. בית-שחי.

מוסף רש"י

שייך לעמוד הקודם

[illegible]

עַכְשָׁי שִׁיר קוֹמְדֵי
שֶׁבוֹרֵר שֶׁקֶבֶט מוֹדֵד
לִשְׁנֵי דִקְרָא דְמוֹכִי וְלִקְבָּה עֲשֵׂת
קִלְבִּי אֵלַי וְלִשְׁנֵי עֲשֵׂת
הָאֵל וְעֲשֵׂת בְּעֵשֶׂת (מִתְחַנֵּן)
(חח.) חֲזָקֵי אֶת הַעֲנֵד
וְרִצִּי לִי, לְמוֹכֵל, לִקְלֵחַ לִי דָר.
לֵךְ לְנוֹר דְּמוֹת אֵל וְלִפְתַּח צִהֲרֵי
דְּבִירֵי יִרְאָה, דִּקְבֵּק מִי שֶׁלֹּא
יִפֹּס מוֹכֵל אֵל שֶׁיֵּלֵךְ לִי דִקְרָא עֲלֵמָא
(דִּרְדִּי.) וְחִזְכִּיא אֶת שִׁירֵי
לִקְלֵחַ לִי, דְּחִזְקֵמֵנָּה כְּסֵי צִיִּיר.
כֵּן הִתְרוּ אֵלַי בְּזֵמַת עֲלֵמָנָּה
שֶׁיֵּלֵךְ לִי (חח.) דְּמוֹת אֲשֶׁר
זֶה מוֹכֵל פְּסִימִס, חֲרִין מֵאֵל.
כֹּר דְּמוֹת, שֶׁלֹּא לִשְׁנֵי דְמוֹת שִׁירָא,
כֵּן פִּסְעוּ לֵאלֹהֵי אֵל מִלֵּךְ אֵל
מְנוּרֵי, לֵאלֹהֵי אֲמֵר מוֹכֵל שִׁיר לִי
(חח.) אֶת הַדִּקְרָא

[שמי. בצלים]: שדו תרי תלא
שבמשקלות: [קוטמי עלי. כלומר
אורח כמותי קאמר אפי' דקה: [הו
בה לבדור דמוכר בעין יפה מוכר
צריך לומר חזן מזה ואמר לכך

השג יד פרק רביעי ערכין

ר' דכתיב בערכין (ויקרא)
אבל יואל דופן כוליה בן
די מוקנא יתיר על ששים
ויערך זקנה עשרת שקלים:

שבזכר ושכנקה מ
נקה דכי מוזקא ¹⁶
שנא זכר דלא קאי את
אינשי סבא בביתא ¹⁷
בביתא סי
הדרך על

הדרן עלך השג יד

הַאֲמֹר מַשְׁקֵי עֲלֵי יִרְמְיָאֵל
שֶׁם הָאִשָּׁה: מַשְׁקֵל יֵדִי
עֲלֵי הַיָּאֵךְ הוּא שׁוֹקֵל אֵל אִם רוּחַ
מַכְבִּיד וְאִם רוּחַ מִיָּקֹל: מַמְלָא חַיִּים
מִים וּמַכְנִיסָם: לְחֹרֶב: עַד מַרְפִּיקָה
אֲזַיל שְׁקוּרִי אִישִׁילֵא וּבַשְׁמַכְנִיָּה
יִוֹאָזִין הַמִּים וּבַשְׁמוּאִיָּה נִמְלֵאת
חֲסִירָה: וְשׁוֹקֵל בְּשֶׁר חֲמורִי שֶׁמַּשְׁקֵל
בְּשֶׁר חֲמורִי כַּמַּשְׁקֵל בְּשֶׁר אֲדָם אֵל וְהִיוּ
בְּחֹרֶב בְּשֶׁר גִּידִין וְעַמְלֹת מַלְכֵי מִים
שֵׁשׁ שֶׁלֹּם בְּשֶׁר אֲזַיל מַשְׁקֵל עַמְלֹת
וְגִידִים זוֹהַ לְמַשְׁקֵל בְּשֶׁר וְנֹתֵן לְחֹבֶה
עַד שֶׁתִּמְלֵא דֶּהֱשֵׁתָא אִיכָּא נֶפֶשׁ
כַּשֵּׁעוֹר יֵדֵי אֵל וְכַפֵּי אֹתוֹ מַשְׁקֵל
יֵקֵן (א): גַּבִּי יֵאֵל נֶפְשֵׁיהּ בְּכֹל דְּהוּ.
כֹּחַ מִהוּא רוּחַ לְשׁוֹקֵל יִשְׁקוּל:
כְּסוּפֵרָא: וְכַפֵּי שְׁמַיִי בְּכֹלִים

א באטרא דסקלי כופרא. שמורכי
זפת במשקל: שדי פרי מלפא. כדרך
המורכרין: בעיל ליה משקל. וממלא
שאין נמכרין במשקל: מעשה למסור.
קמני רישא אס כסף כסף כר'
ואקומיטא דקאמא לשממענינא דלי לא
(יב) פריש פטר נפשיה בכל דהו והדר
תני באמה של ירמטיא שאמרה
משקל בני סתם עלי ושלקתה בזהב:
קומסי. שמע כקוממו ונותן שרביט
עב שאל יוכל לכופסו אס פירש
כסף כסף ואס וזב: וזה: מלא
קומסי. לא נמכרין אללא למדה גובה
קוממו ולא לעובי (ג): רב יהודה
דאמר כר' עקיבא: ולא אס הבור.
המוכר את הציט לא מכר את הבור
שצוה או את הדות. בור בצמיחא בלא
שצוה כתיב ודע צעין (ד): וארי.
מוכר לינקס לו דרן מן הלוקח לילך
בזה לאותו בור ודות שהרי כל הקרקע
מכר לו ולא שייך (ה) (ז) דציבירא
ליה מוכר צעין יפה מוכר: אינו
לארי. דמוכר צעין רעה מוכר ודך
שייך לו: בנותן אחר לה. מוכר
ללוקח ציט אינו מוכר כר' חוה מאלו
בור ודות שאין צריך לינקס לו דרך.

אלמא כיון דלא צריך לפרושי דהא
הצית ופירש ודאי לטפויי מילתא קא
הכא נמי כיון דקומתי משמע
נמי [יד] (ו) אלמא לטפויי מילתא אחא ולי
הגובה: עומדי. עלי מי הוי משכח

ועד מקום ישיבתו קאמר שהוא חלי
שר"ל שיתן השרביט שיחזיק קום

לפתור. רישא אמרת הא משקלי עלי
אל כסף עב שאינו נכפף מעצמו הואיל וא
לענין מכירה תנן בבבא בתרא. לא מכר ל
בעין וזה מוכר ושירי לעצמו דר[ב]י ומו
א קומתו עלי ואמר מלא קומתי לפחות
בתרא [יתירא] לטפויי מלתא אתא: שומ

שיטה מקובצת

י. קודם אכילה מאחר אכילה ומסתברא
לא שרביט הנכסף א"ד שרביט שיכול
כול לחזור מכפיפתו א"ד דאינו צריך
יביט כנגד קומתו כשהוא יושב קאמר

(ה) לערבין. ואם תאמר
 ר"י דילפינן
 חדש אלא אם כן יש לו ח
 חדש העולם הכי נג

שבנקבה מיבעי ליה ו

נקבה דכי מיוקנא ^א קיימא אטילתא ומאי
שנא זכר דלא קאי אטילתא אמר חזקיה אמרי
אינשי סבא נביתא ^ב פאחא נביתא סבתא
נביתא סימא נביתא:

הדרו עלך השג יד

הַאֲמוּרָה "משקלי עלי נותן משקלו אם כסף כסף ואם זהב זהב מעשה באמה של ירמיהו שאמרה משקל בתי עלי ועלתה לירושלים ושקלה ^ו משקלה זהב משקל ידי עלי רבי יהודה אומר ממלא חבית מים ומכניסה עד מרפיקו ושוקל ^ז מבשר חמור ועצמות וגידים ונותן לתוכה עד שתתמלא אמר ר' יוסי וכי היאך אפשר לכיין בשר כנגד בשר ועצמות כנגד עצמות אלא שמיין את היד כמה היא ראויה לשקול: **גמ'** מאי אם כסף כסף אם זהב זהב אמר רב יהודה פירש כסף כסף פירש זהב זהב פשיטא הא קמ"ל מעמא דפירש הא לא פירש פטר נפשיה בכל דהו כרחבה דאמר רחבה יבאתרא דתקלי כופרא פטר נפשיה אפי' ככופרא פשיטא לא צריכא דאיכא דתקל ואיכא דכילי מהו דתימא כיון דכולהו לא תקלי לא אפי' רב פפא באתרא דתקלי שוכי פטר נפשיה אפי' בשמכי פשיטא מהו דתימא דבתר דשקלי שדו תרי תלחא מהו דתימא בטיל תורת משקל קמ"ל: מעשה באמה של ירמיהו וכו': מעשה לסתור

חסורי מחסרה והכי קתני ואם י'אדם חשוב
הוא אף ע"ג דלא פריש לפי כבודו ¹⁰ אמרינן
ומעשה באמה של ירמטיא שאמרה משקל
בתי עלי ועלתה לירושלים ושקלוה ונתנה
משקלה זהב אמר רב יהודה האומר י'קומתי
עלי נותן שרביט שאינו נכסף מלא קומתי
עלי נותן שרביט הנכסף מיתיבי ¹¹ קומתי
עלי מלא קומתי עלי נותן שרביט שאינו
נכסף הוא דאמר כר"ע דדייק לישנא יתירא
¹² דנתן לא י'את הבור ולא [את] הדות אף
ע"פ שכתב ¹³ עומקה ורומה וצריך ליקח לו
דרך דברי ר"ע וחכ"א אינו צריך ומודה
רבי עקיבא בזמן שאמר לו חוץ מאלו
שאינ צריך ליקח לו דרך אלמא כיון
דלא צריך וקאמר למפויי מילתא קאתי הכא
נמי כיון דלא צריך וקאמר למפויי
מילתא קאתי איבעיא להו עומדי מהו

אמרינן ר"ל בלע כפייה
עובדי אינו כפוף או דילמא
פי שהוא כפוף ואם תמל
מחו מי אמרינן שר"ל שר
שאינו יכול לחזור מכפיית
כל עובד ורבינו אלחנן פיר

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּלְמָא כָּל גּוֹפֵי קָאָמֵר כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹשֵׁב מִרְאֵשׁ וְיִשְׁבְּתוּ וְלֹא כְּמֵלֶךְ קוֹמַת עֲמִידָתוֹ אִם דִּלְמָא שֶׁ

[illegible]

יפ.

א) לערביין. ואס תאמר צערכיין מנגלן דצעדיגן מעט לעט ופירש
ר"י דילפיגן ליה מכן חדש דכי היכי דאיתו נעקר בן
חדש אלא אס בן י"ט לו חדש שלם דלא שייך למימר דאוליגן צתר
חדש העולם הכי נמי לכל שאר ימים בן חמש וכן עשרים :

הדרן עלך השג יד

האומר משקלי עלי:
מרפיקו. פי'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ושוקל וכו' יתן
הס"ד ואח"כ מ"ה פטר נפשה
וכו' ואח"כ צ"ל ד"ה באתרא
ואח"כ ד"ה בטופרא ואח"כ ד"ה
שמי ואח"כ ד"ה שדי: (ב) ד"ה
מלא וכו' לעובי הס"ד ואח"כ
מ"ה הוא רב יהודה: (ג) ד"ה
דריך וכו' ולא שייך לו דרך
דס"ל מוכר: (ד) ד"ה בזמן וכו'
וקאמר מלא לטפוי כ"ל ומיבא
אלמא נמחק:

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבינו גרשום

שנובר ושנובנקא [מיכע ליל]
דנחמיב אויפהווייזט [ערצער]
הוכר און נאכער באהאלט שוין
וירקען דרעגא דורפן קא מיניר;
[קיימא תלמוד]
שעס שווער שווער שווער שווער
און נאכער אויפהווייזט ער
שאל וכתביב בבת שנה ומהלל
לגאבא שווער שווער שווער
והכר: און לא קא תלמוד
דנחמיב שווער שווער שווער
שעס ממשע שווער שווער
שעס שווער ומהלל חמשה
עשר שאל דהיינו ציור מלחמה
[מחמא כנרת]
מחמא כנרת: מוקש: מיכא
כנרת: ממוקש שווער שווער
[מחמא כנרת]

הואר: משקלי קלי. הלח:
המקור: **אם** כסף. נר נתי:
לשקול: **אם** כסף. נר נתי:
חיו שואה הכת וכהה ששכני:
[ורן] לחביב ויצאן גרים:
ונשל כל שר חמור גרים:
ועצמות כנגד היו גמון לחביב:
ש שחמלא שכבוהו חמור:
למעלה ואח"כ רוצא [בשר חמור:
לחיו הינו משקל [ורן] ולפי חמור:
המשקל [ורן] [ח"א] אחר:
[כרון] בשר כנגד בשר]. יתן:
בשר חמור כנגד בשר ועצמות:
כנגד כסף. שבורר. שזה עשר:
בורר חמור מזה העשר וסוף:
יור: **אם** שני חמור אומרון:
את כדה חמור היא ראוי לשקול:
בשר משקל: **אם** ככל חמור:
כלומר בשר: **אם** שר שרצה:
שגיליו בן דאם לשקול:
[חמור] חמור: **אם** חמור:

היה משמע שרביט זהב דוגמתו ורביט עבה כהיקפו בעי למיתב דפעמים שכופפו ישיבתי וכו'.